

του ποθου, διαποτισμενη στο νερο της γευσης, περγαει για το αορατο η τη αφαιρεση. Στα ματια του προκαταλειμμενου ιδεαλιστη — η θετικιστη — περγαει για μη πραγματικη, ενω αυτη διγει στο πραγματικο παρουσια και ορατοτητα. Δειχνει, πιο γρηγορα απο το χερι. Ειγαι το ανθρωπινο χερι μεταφερμεγο με μια ταχυτητα σχεδον χωρις ορια. Τη χωρις ορια δυναμη της μεταβολης, αυτη θα τη σχεδιασει.

Επιφορτισμενη, καθολου να επικοινωνησει, αλλα ετοι να μεταφερει και να μεταμορφωνει. Και ετοι, κινουμενη διπλα χωρις διακοπη.

Σηκωνω με τα χερια μου ενα φραγμα αντιθετα σ εγα ρευμα νερου: το νερο θ αγεβει, αλλα επισης θα μετατεθει και θα ξεχειλισει απο καθε πλευρα και θα κινηθει¹ εκει.

Η γλωσσα καγει το νερο του σωματος ν αγεβει. Απο αυτη φορτιζεται και κυλαι, απ ολες τις πλευρες, αρδευση των μακριγυνω εδαφων. Μεταμορφωση των απομακρυσμενων δυναμεων. Αλλαγη του νερου σε φωτια και σε τυπο.

1. Οι αναγνωστες της Τδριας (τευχη 17, 24 και 27—30) θα βλεπουν ευκολα την επιδραση του M. Ζους σ αυτες τις γλωσσικες ιδεες του Change, περιοδικου πρωτοπορειακου κατα τ αλλα. Ο Ζους μιλαιει γι αυτη την κινηση-δραση με την επιγραμματικη του διατυπωση: κινητικο - που κιναι - το κινουμενο. Πρεπει ομως, ακομη, να σημειωσω πως τις ιδεες αυτες τις βρισκω πολυ συγκρατημενες, για την Τδρια, και πιο πολυ λογοτεχνικες παρα ουσιαστικες, οπως θα ταιριαζε στη φυση και στη μαχητικοτητα της.

πετρα 10

Αφου ολα ινε γιρο μας κε ξερουμε πως ολα οσα κανουμε σ αφτι τι ζοι που φτιαξαμε παγε στραβα, γιατι ζουμε ετοι;

Μια πετρα μπροστα μας, μια σταγονα φταγουν: οσα σκεφτομαστε κε δαζουμε αφτο που εχουμε για εαφτο γα καγι πος ζι, σβιγουν αμεσος, φεγούτε χοντρα, τρομαγμενα.

Γιατι δε ζουμε λαικα, εροτικα; Γιατι δε ζουμε με τιν ιδια τι ζοι κε τα πραγματα τις;

Δε μας λιπι; Γιατι οχι στο λεφκο, εφτιχισμενο επιπεδο, αφου να! γα τα ολα;

Γιατι;

(Γιατι ξεχασαμε τη γλοσσα).

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Δημοτικο

κατο στου χαρου τα νερα στου χαρου τις βρισουλες
πλιεγουν εκι τρις λιγερες κε τρις καμαρομενες
γι μια πλιενι τους αρστους η γι αλι τις λεχονες
κι ο τριτι ο καλιτερι πλιενι τους λαδομενους.